

Da adgangen til at føre sag primært skal sikres for personer med lave indtægtsforhold, bør det principielt sikres ved en fri proces ordning, som fungerer selvstændigt og uden behov for supplement fra forsikringsordninger, at alle har mulighed for at føre en sag, som har rimelig udsigt til at give hel eller delvis medhold.

Forhåndsprøvelse.

Forhåndsprøvelse bør ikke afskaffes, men der er umiddelbart behov for en hurtigere sagsbehandling.

I retshjælpsrådgivningen opleves det ofte, at personer er nødt til enten at tage bekræftende til genmæle eller løbe den risiko, at få en advokat til at skrive de første processkrifter uden at fri proces er bevilliget.

Dette skyldes, at sagsbehandlingstiden kan være helt op til 3 måneder.

Forhåndsprøvelsen kan eventuelt lettes ved, at der, som det foreslås i betænkningen, er visse sagsområder, hvor der er tale om så indgribende sager, at der bør ydes fri proces.

Retshjælpen er enig i, at kompetence til at give fri proces kan henlægges til domstolene i særlige sagstyper vedrørende forældremyndighed, hel eller delvis medhold i huslejenævnsager og sager mod centrale statslige klagenævn.

Fri proces til sager af erhvervmæssig karakter.

I den forbindelse er det retshjælpens opfattelse, at sager vedrørende bortvisninger, uberettigede fyringer og anden form for ansættelsesret, hvor den ansatte ikke er omfattet af en overenskomst, bør kunne opnå fri proces, ligesom ansættelsessager, der af andre grunde ikke kan behandles i det arbejdsretslige system, bør kunne gives fri proces for arbejdstageren, såfremt de økonomiske betingelser i øvrigt er opfyldt.

Der er netop i disse sager tale om en meget væsentlig forskel i styrkeforhold imellem arbejdstager og arbejdsgiver og det er retshjælpens erfaring, at en del sager, som burde være ført, ikke bliver ført netop af økonomiske årsager indenfor dette felt.

Betingelser for fri proces herunder formue.

Retshjælpen finder, at der fortsat skal stilles økonomiske betingelser for opnåelse af fri proces, men at der ikke skal tages hensyn til formue og slet ikke på den måde, som Retsplejerådet foreslår under 2.8 ved sammenfatningen.

Såfremt der er givet fri proces, men retten alligevel har mulighed for at skønne, at sagsomkostningerne skal betales af den person, der har fri proces, bør dette være afklaret inden sagen opstartes for at undgå usikkerhed.

Adgangen til at få en sag behandlet, bør være afhængig af den løbende indtægt og ikke om man tidligere har haft større indtægter, som har berettiget til og muliggjort indkøb af faste aktiver.

Såfremt der skal foretages en sådan dybdegående prøvelse vedrørende formue inden tiden, vil dette medføre yderligere sagsbehandlingstid.

Retshjælpen finder, at en egenbetaling i forbindelse med fri proces bør undgås. Ligeledes finder retshjælpen, at fri proces ydet med betingelser bør undgås, idet det dog erkendes, at der i visse sager, som først og fremmest afhænger af en konstatering af faktuelle forhold, kan være tidspunkter, hvor en fri proces bør genovervejes. Der tænkes i den forbindelse primært på enkelte juridiske sager, hvor der er tvist om tilstedeværelsen af faktuelle mangler og hvor det efter afholdt syn og skøn kan konstateres, at der ikke er mangler.

Ulempen ved sådanne betingede fri proces er dog en ekstra sagsbehandlingsbyrde, som næppe står mål med fordelene.

Selv når der er ydet fri proces opleves det ofte, at den beskikkede advokat og fri proces berettigede får afsluttet sagen, når den står helt umuligt efter syn og skøn.

Vedrørende retshjælpsforsikring og Retsplejerådets forslag om, at der ikke skal gives fri proces, når der er en retshjælpsforsikring, henvises til det tidligere anførte.

Det bør således være ligegyldigt om man har tegnet en retshjælpsforsikring, hvis de økonomiske betingelser er opfyldt.

Retsplejerådet overser, at man ved at tegne en indboforsikring, hvor retshjælpen oftest ikke er særskilt diskuteret, men medfølger som en naturlig del af forsikringen, forringer sine rettigheder, idet man herefter selv skal betale en selvrisiko.

Fri proces ordningen bør kunne stå alene, hvilket bevirker, at retshjælpsforsikringsordningerne udbydes af forsikringsselskaberne med mulighed for individuel indhold, hvorved der fastholdes en mulighed for konkurrence imellem forsikringsselskaberne på dette punkt.

Den fiskale interesse er tilstrækkeligt sikret derved at retshjælpsforsikringen er primær i forhold til fri proces.

Behandling af fri proces ansøger/kompetenceregler.

Retshjælpen finder, at den nuværende behandlingsform med statsamter med klage til Civilretsdirektoratet bør fastholdes.

Udover den lange sagsbehandlingstid er det dog problematisk, at de personer, der behandler ansøgningerne om fri proces og hermed skal vurdere, om muligheden for medhold, for størstedelens vedkommende ingen erfaring har med praktisk procesførelse.

Retshjælpen kan derfor støtte, at der oprettes en rekursinstans som foreslået under procesbevillingsnævnet med deltagelse af advokat og dommer.

Det bør dog klart fremgå, at der ikke skal foretages en egentlig tilbunds gående prøvelse af sagen, idet dette i såfald vil medføre, at arbejdet før fri proces ansøgningen, som p.t. honoreres efter § 7, stk. 2 i retshjælpsbekendtgørelsen ikke rækker til, at den sagsbehandlende advokat kan beskrive sagens fakium fuldstændigt, ligesom umiddelbar bevisførelse i form af vidneforklaring og andet heller ikke kan indgå i statsamter/civilretsdirektoratets afgørelse.

For at undgå at forhåndsprøvelsen bliver en egentlig materiel forhåndsprøvelse, bør der ydes fri proces i de sager, hvor man ud fra de foreliggende oplysninger ikke kan afvise, at fri proces ansøger får hel eller delvis medhold.

Sammenfatning.

Det er retshjælpens opfattelse, at der i Danmark findes et godt system, hvor man efter retshjælpsbekendtgørelsens § 7, stk. 1 har mulighed for at få enkelt rådgivning uden tvist, efter § 7, stk. 2 i samme bekendtgørelse har mulighed for at få rådgivning i tilfælde af tvister, ligesom der gives fuld betaling for udfærdigelse af en fri proces ansøgning uden egenbetaling for fri proces ansøger.

Der er derimod egenbetaling i forbindelse med § 7, stk. 1 og § 7, stk. 2 hjælpen og det er retshjælpens opfattelse, at der ikke bør være egenbetaling udover dette.

Ved behandling af fri proces ansøgninger, bør statsamterne fortsat behandle ansøgningerne med skelig hensyntagen til, at sagen overfor statsamtet ikke kan opnå en fuldstændig belysning og at der derfor i tvivlstilfælde bør ydes fri proces.

Sagsbehandlingstiden bør fremskyndes og domstolene kan eventuelt yde fri proces i sagstyper, hvor udsigten til medhold er fåstslået i forvejen i særlige nævn, huslejenævn, voldgiftsnævn etc. og i sager, hvor udsigten til medhold ikke er så væsentlig, som grunden til at der føres sag, herunder forældremyndighedssager.

Fri proces instituttet bør stå alene og den eneste sammenblanding med forsikringsordninger, som retshjælpen kan støtte er, at retshjælpsforsikringsdækning er primær i forhold til fri proces, således at der i sager, hvor betingelserne for fri proces er opfyldt og hvor der også er retshjælpsforsikring betaler fri proces udelukkende en eventuel selvrisko.

Retshjælpsordninger som eksempelvis Retshjælpen i Skive, Silkeborg, Århus m.v. sikrer ligeledes, at mindre bemidlede kan få ekspertrådgivning og oplysning om de eksisterende retshjælp/fri proces ordninger og det må anses for meget væsentligt, at disse ordninger er synliggjorte, idet det ofte forekommer, at personer, der henvender sig ved retshjælpen, har meget lidt viden om mulighed for støtte og "access to justice" principperne.

Før der foretages meget store ændringer bør der tages hensyn til en eventuel samordning med øvrige EU landes retshjælp/fri proces principper.

Bilag: Høringssvar 28. april 2000

Med venlig hilsen

Arbejdernes Retshjælp i Skive

Arbejdernes Retshjælp i Skive
Østertorv 1 B, 1.
7800 Skive

Skive, den 28.04.2000

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K
Att. sagsbehandler Mette Bisgaard

Vedr. sagsnr. 2000-748/21-0023 – dokument MBI20089 – høringsvar vedrørende
problemerne for parter i grænseoverskridende tvister

Retshjælpen takker for det fremsendte og har følgende bemærkninger:

Retshjælpen er enig i, at udviklingen af den grænseoverskridende bevægelighed bevirker et behov for at sikre "access to justice" for almindelige civile borgere.

De spørgsmål retshjælpen er stødt på desangående tager oftest udgangspunkt i frygt for omkostningsmæssige følger af retskridt i udlandet.

Retshjælpen anser det ikke for muligt at imødekomme dette behov uden økonomiske omkostninger for medlemsstaterne.

I grønbogen er dog peget på to alternativer

- salærafkald
- retshjælpsforsikring

Disse alternativer vil efter retshjælpens mening medføre en forringelse for den person, der deltager i en grænseoverskridende tvist, som vil medføre en diskriminering i forhold til den modpart, der bor i værnetingslandet.

Salærafkaldet vil medføre, at advokater altid vil overveje ikke blot om sagen er rimelig at føre, men om der er stor sandsynlighed for fuldstændigt medhold og dermed tilkendelse af omkostninger.

Kriterierne for repræsentation af god kvalitet vil derfor være skærpet urimeligt og ikke give nødvendig adgang til prøvelse.

Løsningen i form af retshjælpsforsikring vil kræve en tilbundsgående granskning af, hvor mange der reelt tegner/vil tegne en forsikring, men det må forventes, at en del ikke kan erkende behovet for forsikring, før det er for sent.

Forsikringer er endvidere aftaler mellem forsikringsselskab og forsikrede, og sådanne aftale anses ikke for et egnet instrument til at skabe ensartede forhold for EU-borgere.

Retshjælpens opfattelse er derfor, at en ensartet lovgivning ratificeret/umiddelbart gældende for alle medlemslandene kan gennemføre den nødvendige ensartethed med hensyn til dækning af procesomkostninger ved grænseoverskridende tvister.

Praktisk udformning

Ny lovgivning/konvention skal regulere området og have forrang for tidligere konventioner, eksempelvis Strasbourg-konventionen, for på den måde at undgå overlapning og uigennemsigthed.

Den praktiske gennemførelse foreslås således:

Lovgivning og domsstolspraksis er så stort og komplekst et område, at advokater i et EU-land ingen mulighed har for at gennemskue og føre sager kvalificeret i et andet EU-land efter dette lands regler og praksis.

Alt andet lige bør det anerkendes, at det EU-land, hvori sagen føres, og hvis materielle regler er afgørende for tvisten, ligeledes har de bedst rustede advokater til at varetage tvisten.

Retshjælpen finder ikke, at dette faktum kan ændres i nødvendigt omfang ved at skabe databaser og lignende med oplysninger om udenlandsk ret.

Fri proces skal således medføre dækning af omkostninger til den relevante advokat i værnetingslandet.

Dette vil dog medføre, at den borger, der ønsker at opstarte sag i et andet EU-land vil få vanskeligt ved at overskue følgende:

Hvilket land skal sagen anlægges i (værneting), hvilke lovvalgsregler skal følges, hvilke advokater ved det pågældende værneting og med de pågældende materielle regler vil kunne føre sagen kvalificeret, hvad vil det koste i procesomkostninger, og hvad er mulighederne og kriterierne for at få dækket omkostninger ved fri proces.

Dette nødvendiggør et to-advokatsystem. Borgeren skal efter retshjælpens opfattelse kunne henvende sig til en dansk lokal advokat, som skal kunne redegøre for ovennævnte forhold, men ikke give endelig rådgivning vedrørende sagens materielle muligheder, medmindre det er åbenlyst, at sagen er udsigtsløs.

Den lokale advokat skal herefter, efter de nationale/sædvanlige regler, konstatere om

- de økonomiske grænser for fri proces er til stede. Dette kan evt. kræves attesteret af statsamtet eller anden relevant instans.

Herefter vurderes hvor sagen har sit værneting, og hvilke lovregler der skal afgøre tvisten. Advokaten sender herefter sagen til relevant advokat i værnetingslandet med oplysning om,

- de økonomiske forudsætninger for fri proces er i orden
- sagsfremstilling og faktuelle oplysninger vedrørende modpart, navn, adresse.

Herefter ansøger advokaten i det andet EU-land om fri proces, dog uden at der skal tages stilling til de økonomiske betingelser, som allerede er afgjort bindende i borgerens hjemland.

"Værnetingslandet" afgør herefter, om der skal ydes fri proces ud fra en ensartet

- grundsætning, der bør gennemføres i alle EU-lande, om at fri proces kan ydes, såfremt der er rimelig grund til at føre proces. Resultatet af fri procesansøgningen meddeles den lokale advokat hurtigst muligt, der informerer borgerens advokat i borgerens hjemland.

I tilfælde af tilsagn om fri proces, er værnetingslandets advokat den ansvarlige for sagens førelse og kan i fornødent omfang via borgerens egen lokale advokat få de nødvendige oplysninger, få oversat skrivelser, dokumenter etc. i nødvendigt omfang.

Fordele:

- Der er ingen vanskeligheder med hensyn til at granske de økonomiske betingelser og sammenligne indtægter i lav- og højindkomstområder
- God kvalitet i repræsentationen fra advokaten i værnetingslandet, som har samme kvalifikationer som modpartens advokat
- Borgeren skal henvende sig det samme sted, dvs. hos sin lokale advokat, som hvis vedkommende ville føre sag i sit eget land

Ulemper:

- To-advokatsystemet giver øgede omkostninger, men på den anden side er det vanskeligt at forestille sig, at grænseoverskridende tvister kan føres på samme omkostningsniveau som i tilfælde, hvor sagens parter bor i samme stat.
- For at spare omkostninger og sikre god kvalitet forekommer det som en god idé, at der certificeres advokatfirmaer til at hjælpe med at søge fri proces i grænseoverskridende tvister. Denne certificering skal efter retshjælpens opfattelse være muligt for alle advokatvirksomheder, som kan præsentere følgende faciliteter:

Mulighed for oversættelse til minimum tysk og engelsk af alle dokumenter, som ikke kræver neutral translatør,
nødvendig Internet-adgang med adgang til databaser, der foreslås oprettet med oplysning om udenlandske advokaters specialeområder etc.,
viden om værnetingsregler, lovvalgsregler i henhold til gældende relevante konventioner,

evt. tvungen deltagelse i kurser og lignende for at opnå denne certificering.

Omkostningsfordeling:

Vedr. spørgsmålet om omkostningsfordeling mellem ansøgerens hjemland og den stat, hvori sagen anlægges, har retshjælpen ingen præferencer.

Det anses dog som praktisk, for at undgå problemer, i tilfælde hvor to lande har forskellige salærtakster etc., at borgerens advokat i sin egen stat afregner i henhold til tidsforbrug til retten ved borgerens værneting, og den udenlandske advokat tilsvarende afregner over for retten i henhold til tidsforbrug ved den ret, hvor sagen føres.

For retshjælpen:

Poul Hansen

Jes Andersen

Jmt. modt.

- 3 MAJ 2004

DANSK JOURNALISTFORBUND
MEDIEFORBUNDET

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

København: Gammel Strand 46
DK-1202 København K
Telefon: 33 42 80 00
Fax: 33 42 80 03

Århus: Klostergade 56
DK-8000 Århus C
Telefon: 87 30 93 30
Fax: 87 30 93 31

Mail: dj@journalistforbundet.dk

www.journalistforbundet.dk

København, den 3. maj 2004
J.nr. 12.5.5

Sagsnr. 2003-740-0247 Høring over Retsplejerådets betænkning om adgang til domstolene

Dansk Journalistforbund ser mange positive tiltag i betænkning nr. 1436/2004 om reform af den civile retspleje III (Adgang til domstolene).

Mange af de påtænkte lovforslag, giver borgerne en reel mulighed for at benytte domstolene til at få afgjort en tvist – en mulighed der, for mange ikke eksisterer i dag, grundet høje retsafgifter og andre sagsomkostninger, og den form og det sprog forberedelsen af retssagen og domsforhandlingen foregår under selv i mindre og ukomplicerede retssager og endelig det lange tidsmæssige perspektiv. For borgerne er det væsentligt med en hurtig og billig retsafgørelse.

Forbundet har følgende bemærkninger til betænkningen:

Retshjælp

Retshjælp ydes ikke til selvstændige erhvervsdrivende, medmindre det er en velfærdssag for vedkommende, og hvis der foreligger afgørende sociale grunde til at yde hjælpen. Baggrunden er, at det forventes, at selvstændige indregner udgifter til retssager i de almindelige omkostninger.

Blandt forbundets medlemmer er der erhvervsdrivende ofte pressefotografer uden ansatte, der efter de nugældende regler ikke kan opnå retshjælp, selvom de er del af en tvist, hvor det skønnes, at de har en rimelig grund til at føre proces. Dette på trods af, at de ellers opfylder de økonomiske betingelser for at opnå retshjælpen. Pressefotografiske ydelser er momspligtige, og de er derfor momsregistrerede. Skattemyndighederne betragter i de fleste tilfælde en pressefotograf som selvstændig erhvervsdrivende. Denne gruppe betegnes også som den tredje gruppe på arbejdsmarkedet.

Forbundet foreslår, at en selvstændig erhvervsdrivende, der opfylder de økonomiske betingelser for fri proces, kan opnå retshjælp, selvom den aktuelle tvist er opstået under udførelse af erhvervet, når vedkommende skønnes at have en rimelig grund til at føre proces. Samtidig foreslås det, at der gives mulighed for at yde retshjælp til inkassosager i de tilfælde, hvor tvisten angår et krav, som for sagsøgers vedkommende reelt kan sidestilles med en mistet lønindtægt.

Efter forbundets opfattelse, skal det ligeledes sikres, at de små selvstændige erhvervsdrivende er omfattet af muligheden for bistand hos Retshjælpsinstitutionerne og Advokatvagterne. Dette tilbud skal omfatte både trin 1: Helt grundlæggende mundtlig rådgivning, trin 2: Rådgivning ud over helt grundlæggende mundtlig rådgivning og trin 3: Rådgivning i forbindelse med forligsforhandlinger.

Justitsministeriets

Lovafdeling

Retsafgifter

I år 2000 blev retsafgifterne fordoblet. Det er urimeligt, at retsafgifterne har åbenbare fiskale årsager, som tilfældet er i dag. Forbundet ser yderst positivt på, at retsafgifterne ifølge lovudkastet nedsættes for de fleste sagers vedkommende. Det vil medføre, at domstolene reelt bliver mere tilgængelige, hvilket er nødvendigt i et demokratisk samfund og den større adgang til domstolene medfører en bedre opfyldelse af reglerne i Den Europæiske Menneskeretskonvention artikel 6 om, at enhver har ret til en retfærdig og offentlig rettergang inden for en rimelig frist for en uafhængig og upartisk domstol, der er oprettet ved lov.

Retsplejerådet foreslår, at retsafgiften for sager med krav indtil 50.000 kr. sættes til 500 kr. svarende til den laveste grundafgift i dag. Dette afgiftsniveau vil sammen med den foreslåede særlige småsagsproces medføre, at borgerne ser domstolene som en reel konfliktløsningsmulighed. Journalistforbundet støtter forslaget om, at i sager om prøvelse af myndighedsudøvelse, er retsafgiften maksimalt 4.000 kr.

Den foreslåede opdeling af retsafgiften giver et godt incitament for parterne til at forlige sagen, hvilket vil medføre en kortere behandlingstid ved domstolene. At en tredjedel af retsafgiften til domsforhandlingen tilbagebetales, hvis sagen i 1. instans afgøres uden dom, ved en udeblivelsesdom, eller hvis sagsøgte tager bekræftende til genmægle vil være et incitament til at få sagen afsluttet uden at belaste domstolene med at skrive en dom. Af hensyn til muligheden for offentlighed omkring retssagerne, er det væsentligt, at der findes retspraksis også vedrørende 1. instanssager. Der kan derfor være en negativ sideeffekt ved et sådant økonomisk incitament til ikke at anmode om en dom, som man skal være opmærksom på ved en evaluering af ændringerne i retsplejeloven.

Sagsomkostninger

Forbundet støtter, at retsplejeloven fortsætter med hovedprincippet om, at taberen betaler modpartens omkostninger, og at det er domstolene der fastsætter beløbets størrelse. Beløbet får formodentlig et mere realistisk niveau, hvis parterne under sagen redegør for, hvilke omkostninger de har haft som baggrund for rettens afgørelse om størrelsen af sagsomkostningerne. Endvidere støtter forbundet forslagene om, at afgørelser om sagsomkostninger skal begrundes, og at afgørelser om sagsomkostninger i civile sager er omfattet af de samme regler om aktindsigt, uanset om afgørelsen indgår i en dom eller er truffet ved kendelse eller beslutning.

Småsagsproces

Retsplejerådets forslag om at indføre en særlig simpel proces for sager med en værdi på højst 50.000 kr. kan forbundet støtte. De foreslåede lempelser af reglerne for bevisoptagelse er meget interessante, og hvis sekretariaterne ved retterne kan udføre dem i praksis, således at der ingen retssikkerhedsmæssig risiko er forbundet med ordningen, får denne del af forslaget også støtte fra forbundet.

Retsplejerådet er af den opfattelse, at etablering af sekretariater i retterne til at foretage de foreslåede småsagsprocesser, kræver større og dermed færre byretter. Retskredsstrukturen bør efter forbundets opfattelse ikke være til hinder for eller væsentligt forsinke en gennemførelse af en småsagsproces. Hvis en ændring af retskredsstrukturen ikke er nært forestående, vil forbundet foreslå,

at de større retskredse indfører en småsagsproces. I sager i en retskreds uden adgang til en småsagsproces kan parterne i enighed få sagen behandlet i en retskreds med sekretariat til småsagsproces.

Dansk Journalistforbund deltager gerne i et møde, hvis der er brug for et uddybning af synspunkterne.

Med venlig hilsen

Mogens Blicher Bjerregård
Formand

LANDBRUGSRAADET

Akt.nr. 10

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Att. Jens Røn

Jmt. Mdt.
28 JAN. 2004

27. januar 2004
KDM
Tlf 33 39 45 10
Fax 33 39 45 15
kdm@landbrug.dk

Vedr. høring over Retsplejerådets betænkning om adgang til domstolene

Under henvisning til Deres høringsskrivelse af 13. januar 2004 skal det oplyses, at Landbrugsrådet ikke har bemærkninger til Retsplejerådets ovennævnte betænkning.

Med venlig hilsen

Kirsten Dybvad Mikkeisen

28/1-04
Justitsministeriets lovafdeling

2003 - 740 - 0247

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Att.: Jens Røn
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.
- 5 MAJ 2004

4. maj 2004

Høring over Retsplejerådets betænkning om adgang til domstolene

Først og fremmest vil jeg på vegne af Foreningen Registrerede Revisorer FRR gerne sige tak for såvel den ekstra frist, vi fik til at indsende vores bemærkninger i forbindelse med ovennævnte høring, som muligheden for at kommentere Retsplejerådets betænkning om adgang til domstolene.

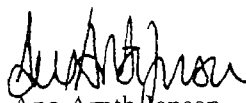
FRR kan overordnet tilslutte sig betænkningens generelle sigte mod at lette borgernes adgang til domstole og fogedretter.

FRR skal særligt fremhæve, at FRR's medlemmer både i egne virksomheder som hos kunderne ofte oplever, at det er et dyrt og besværligt problem at foretage en retslig forfølgning af mindre krav. FRR hilser derfor tiltag, der gør denne adgang nemmere særdeles velkomment.

FRR finder endvidere, at det bør overvejes at reducere retsafgifterne udover det, der foreslås af Retsplejerådet. Selv med Retsplejerådets forslag til reduktion i retsafgifterne, kan det frygtes, at retsafgifterne vil være en barriere for at få prøvet spørgsmålet ved domstolene, som ellers naturligt henhører under disse.

FRR står gerne til rådighed, hvis ministeriet finder, at der er behov for det i det videre forløb.

Med venlig hilsen

Ane Arnth-Jensen
adm. direktør

4/5-04
Justitsministeriets
Lovafdeling

12 2003-740-247

RANDERS LEJERFORENING

stiftet 1918, tilsluttet Danmarks Lejerforeninger
Østervoid 2^a • 8900 Randers • Tlf. 86 42 91 14 • Fax 86 41 65 22

Akt.nr. 57

Jmt. modt.

18 MRS. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen, Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Kontortid:
Tirsdag og torsdag kl. 18.30-21.00

Randers den

Journainummer:
Bedes anført: 16. marts 2004

Deres ref:

Vedrørende høring over Retsplejerådets betænkning om adgang til domstolene

1.

I fortsættelse af Justitsministeriets skrivelse af 13. januar 2004, sagsnr. 2003-740-0247 og Randers Lejerforenings skrivelse af 18. februar 2004 bemærkes til forslagets kapitel 10 og 12:

A

Efter Retsplejerådets forslag kan en fordringshaver med et krav på op til 50.000 kr. fremsende et betalingspåkrav til fogedretten, der herefter foretager en prøvelse modsvarende den der foretages forud for afsigelse af u-domme i almindelige civile sager. Fogedretten foranstalter herefter forkyndelse for skyldner, og fremsætter skyldner ikke som hovedregel indsigelse herimod, hvortil der ikke stilles formkrav, inden for 14 dage, gives påkravet påtegning herom ex officio. Fordringshaver har herefter flere muligheder, men har fordringshaver allerede ved anmodningen om påtegning fremsat anmodning om tvangsfuldbyrdelse, iværksætter fogedretten dette straks efter udløbet af fristen, idet forslaget sidestiller et sådant noteret betalingspåkrav med et grundlag for umiddelbar tvangsfuldbyrdelse samt bindende virkning som en dom, jf. i det hele forslagets kapitel 44a.

Herefter bemærkes:

Efter gennemgang af kapitel 10 og 12 i Retsplejerådets forslag, kan Randers Lejerforening f.s.v. angår kapitel 10 foreslå:

- at skyldners indsigelsesfrist generelt fastsættes til 4 uger, og at der ikke kan ske notering før udløbet af denne frist, og at dette ikke i det væsentlige hindrer en mere smidig inkassoproces,
- at det er betænkeligt, at sidestille betalingspåkravet med en stævning, idet hensynet til retssikkerheden tilsiger, at yderligere forkyndelse i forbindelse med overgang til

18/3 - 04

JUSTITSMINISTERIETS

Lovafdeling

2003 - 740 - 0247

en ny procesmåde er ønskelig, især i de tilfælde, hvor der ikke har været mulighed herfor i første omgang, men at dette ikke forhindrer særligt skrappe formkrav til betalingspåkravet, og at disse formkrav altid skal overholdes, samt at afvisning altid skal ske, når formkravene ikke er overholdt, samt at disse forhold ikke medfører en væsentlig forsinkelse af inkassoprocessen,

- at der udarbejdes særlige standardiserede skemaer til brug for fordringshaver, der letter skyldners muligheder for at sætte sig ind i hvad det drejer sig om, og dels letter fogedrettens formkravsprøvelse,
- at det af fiskale grunde, og under hensyn til den nuværende regerings politik, er betænkeligt at pålægge statskassen en provenuetab på 100 mio kr. eller mere, jf. forslagetets bilag 8,
- at der altid over for skyldner skal foretages forkyndelse, medmindre forholdet er omfattet af fredningsreglen i retsplejelovens §490, men at fogedretten derved skal meddele skyldner, at der fra en given fordringshaver er modtaget et betalingspåkrav, som kan medføre, at skyldner betaler det skyldige beløb og derved fremmes formålet med en hurtigere inkassoproces,
- at der er enighed om, at skyldners indsigelsesskrivelse ikke skal være forbunden, og at fogedretten efter anmodning fra skyldner skal vejlede herom,
- at der er enighed om, at skyldner ikke skal pålægges at betale beløb, som ikke skyldes, men at der i denne anledning savnes en hjemmel for fogedretten ex officio at lade dette få skadevirkning for fordringshaver, idet det forudsættes at fogedrettens prøvelse er fuldstændig,
- at der er enighed om en fælles retsafgift som foreslået,
- at der tillægges kompetence i betalingspåkravssager for sager vedrørende rene betalingskrav, truffet af huslejenævnet, beboerklagenævnet og Forbrugerklagenævnet og andre statslige klagenævn samt Advokatnævnet, og at der tillægges nævnsbehandlingen herfor opsættende virkning

at der f.s.v. angår kapitel 12:

- er enighed om, at det styrker retssikkerheden, at Procesbevillingsnævnet og Folketingets Ombudsmand tillægges kompetence i fri-proces sager
- er enighed om at der lægges op til en mere udførlig lovregulering
- er enighed om at retten til fri proces udvides,
- er enighed om at fri proces behandlingen fratages indenrigsministeren (statsamterne)
- er enighed om udvidelse af §335a til statslige klagenævn og Advokatnævnet samt huslejenævn og beboerklagenævn, men at reglen endvidere bør udvides med de klagesager, som Institut for Menneskerettigheder behandler i medfør af lov om etnisk ligestilling, idet instituttets afgørelser efter lejerforeningens opfattelse er at sidestille med egentlig nævnsbehandling

- at der er enighed om at det tillægges betydelig vægt, at den præsumptivt svagere part i sager om opsigelse og ophævelse af boliglejemål, i sager om opsigelse eller ophævelse af ansættelsesforhold og i sager om personskade anses for i medfør af forholdet at have rimelig grund til at føre proces,
- at der ikke er enighed om at afgørelser fra Patientskadeankenævnet og Lægemiddelsankenævnet nødvendigvis fører til at udsigten til at kunne få medhold afskæres af denne grund.

Randers Lejerforening beklager den sene besvarelse.

Med venlig hilsen

p.f.v.

JESPER NØRGAARD

